

نایبر آموزش معکوس در کیفیت بخشی آموزش در مقطع ابتدایی

فتانه بساط^۱، پریناز امینی^۲

۱- کارشناس علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس بنت الهدی صدر اردبیل، آموزگار

۲- کارشناس علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس بنت الهدی صدر اردبیل، آموزگار

چکیده

اصلاح آموزش و پرورش به دلیل به وجود آمدن فناوری ها و روش های جدید نیازمند تغییر در آموزش سنتی است. روش تدریس یادگیری معکوس می تواند راه حلی برای چنین تغییرات آموزشی جهت بهتر شدن محیط یادگیری و آموزش باشد. نظام آموزشی باید از دانش آموزان انسانی هایی کنجکاو، باهوش و متفکر در عرصه یادگیری بسازد تا خودشان بیاموزند، نیازهای آموزشی و یادگیری خود را برآورده سازند. مدت های طولانی است که معلمان به دنبال رویکرد و روشی پویا جهت پیشبرد اهداف آموزشی خود هستند. روش تدریس معکوس رویکردی تلفیقی است که دانش آموز را در دو محیط داخل و خارج از کلاس هدف قرار می دهد. این در حالی است که در کلاس معکوس طراحی آموزش معلم، از کلاس آغاز می شود، در بیرون از کلاس ادامه می یابد و دوباره به کلاس بازمی گردد. یادگیری و کسب اطلاعات جدید و آموزش در خانه انجام می شود اما تکالیف و رفع اشکال در کلاس درس با حضور معلم صورت می گیرد. معلم قبل از کلاس فیلم ها و مواد آموزشی و سایر محتوای درسی که از قبل آماده نموده را در اختیار دانش آموزان قرار می دهد تا آنها قبل از کلاس با درس جدید آشنا شده و با استفاده از منابع ارائه شده آن را فرا بگیرند. این روش دانش آموزان را قادر می سازد در هر کجا و هر زمان به محتوای آموزشی دسترسی داشته باشند و در کلاس درس با آمادگی بیشتری حاضر شوند. با این ملاحظه پژوهش حاضر بر آن است که با روش توصیفی- تحلیلی بر مبنای مطالعات کتابخانه ای، مقالات، پایان نامه ها به بررسی و تبیین روش تدریس معکوس و اثربخشی آن بر یادگیری دانش آموزان پردازد و جوانب مختلف این رویکرد را در نظام آموزش و پرورش مورد تحلیل قرار دهد.

واژگان کلیدی: یادگیری معکوس، آموزش سنتی، معلم، یادگیری، محتوای درسی